

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/18/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523010068
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3523010068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 29. mája 2024, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-3T/15/2023 zo dňa 20. júna 2023 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku sa v napadnutom rozsudku okresného súdu zrušujú výroky o treste odňatia slobody.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa pri nezmenenom výroku o vine a výroku o škode obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX

odsudzuje

podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 1.500,- (jedentisícpäťsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Tr. zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona sa pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený u s t a n o v u j e obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-3T/15/2023 zo dňa 20. júna 2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 679/22/3304 zo dňa 3. februára 2023, doručenej okresnému súdu dňa 8. februára 2023, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18.10.2022 v čase asi o 18:20 hod. pred bytovým domom číslo XXX v obci D. po tom, čo prišiel k D. E., fyzicky ho napadol tým, že mu dal úder otvorenou dlaňou do tváre, pričom kričal vulgarizmy a tiež, že ho zabije, pričom sa D. E. pred obvineným skryl do vchodu bytovky na adrese D. XXX, odkiaľ na neho videl, ktorý pokračoval vo vyhrážaní s tým, že poškodený skončí na vozíku a že ho zabije

a následne sa po asi dvoch minútach presunul k firemnému vozidlu D. E., do ktorého dvakrát kopol, pričom poškodil jedno spätné zrkadlo, čím u poškodeného D. E. takýmto konaním vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a takisto poškodenej spoločnosti IN DESIGN SLOVENSKO, s.r.o., IČO: 36729051 spôsobil škodu poškodením spätného zrkadla na vozidle zn. BMW X5, EČV E. vo výške 1000,-€.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 odsek 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a bola mu podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona určená skúšobná doba 18 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním. Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe s probačným dohľadom. Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 Tr. zákona bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe s probačným dohľadom kontrole zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok za účelom kontroly dodržiavania zákazu ich požívania. Podľa § 51 odsek 4 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený zákaz úmyselne sa priblížiť k D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, E. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržať sa v blízkosti obydla poškodeného alebo v mieste, kde sa poškodený zdržuje, alebo ktoré navštevuje, s výnimkou času a miesta preberania maloletých detí od matky. Podľa § 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve. Podľa § 51 odsek 3 písm. f) Tr. zákona bol obžalovanému uložený zákaz kontaktu s poškodeným D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, E. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku okresný súd odkázal poškodenú spoločnosť IN DESIGN SLOVENSKO, s.r.o., IČO: 36 729 051, Bajkalská 9/A, Bratislava - mestská časť Nové Mesto so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote odvolaním napadnutý obžalovaným do výroku o treste a prokurátorom do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor písomne vzal svoje odvolanie späť, čo vzal okresný súd na vedomie uznesením sp. zn. NM-3T/15/2023 zo dňa 30. augusta 2023.

Z písomného odôvodnenia odvolania obžalovaného vyplýva, že uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho osobu a postoj k veci neprimerane prísny a v niektorých jeho častiach doslova nevykonateľný. V prejednávanej veci išlo o prečin, obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihnutý, realizoval vyhlásenie o vine, skutok úprimne oľutoval, vo veci je prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (2:1), ospravedlnil sa osobne poškodenému, od skutku sa nedopustil žiadneho iného protiprávneho konania a je ochotný a pripravený uhradiť poškodenému škodu, pokiaľ táto bude riadne preukázaná a zdokladovaná. Čo sa týka podmieneneého trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou na 18 mesiacov spolu s probačným dohľadom, je síce pravdou, že tento trest bol súdom oproti trestnému rozkazu znížený, avšak má za to, že pri jeho osobe je možné uložiť namiesto trestu odňatia slobody trest peňažný, nakoľko tento by zodpovedal zásadám o ukladaní trestu, mal by sankčný dopad na jeho osobu, postačoval by na jeho nápravu a zohľadňoval by aj okolnosti prípadu, teda najmä to, že išlo o výnimočné vybočenie z jeho inak riadne vedeného života. Čo sa týka uloženia obmedzenia súvisiaceho s požívaním alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti na výzvu sa podrobiť kontrole takéhoto zákazu, aj napriek tomu, že s takýmto druhom sankcie vyjadril súhlas, nepovažuje uloženie takéhoto druhu opatrení a zákazov za nutné. Uvedená potreba nevyplýva ani zo znaleckého dokazovania ani z jeho doterajšieho života. Napokon, od skutku úplne abstinuje, podrobuje sa probačnému dohľadu a niet dôvodu mu takýto druh obmedzenia ukladať. Čo sa týka uloženia povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve, s týmto síce vyjadril súhlas, aktuálne ho však už nepovažuje za nutné, nakoľko ani táto potreba nevyplýva zo znaleckého dokazovania ani z jeho doterajšieho života. Vo vzťahu k uloženému zákazu kontaktovať sa s poškodeným v akejkoľvek forme, s takýmto zákazom obžalovaný súhlasí a nemá voči nemu žiadne námietky. Navyiac výhrad má obžalovaný k uloženému zákazu úmyselne sa priblížiť

k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodeného alebo v mieste, kde sa poškodený zdržuje, alebo ktoré navštevuje. Obžalovaný zdôraznil, že takýto zákaz neodôvodňuje ani skutková ani dôkazná situácia. Skutok sa stal v mieste bydliska jeho bývalej manželky v obci D., ktorú poškodený v tom čase navštevoval. Táto situácia však bola len prechodná, nakoľko toho času už jeho ex-manželka s poškodeným vzťah ukončila a tento ju už podľa jej vyjadrenia nenavštevuje. V súvislosti s uvedeným zákazom ďalej uviedol, že je nekonkrétny a všeobecný. Sám poškodený pritom uviedol, že on sám nevie uviesť na akých miestach sa zdržuje a ktoré navštevuje. Za okolnosti, že sám poškodený nevie konkrétne uviesť, na akých miestach sa zdržuje a ktoré navštevuje, potom nemožno prikazovať ani obžalovanému, aby sa takýmto abstraktným miestam vyhýbal, resp. sa na nich nezdržiaval. Na základe vyššie uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne aby sám rozhodol tak, že mu udelí trest zákonný, primeraný a vykonateľný.

K odvolaniu obžalovaného doručili svoje vyjadrenia poškodený D. E. a splnomocnenec poškodenej INDESIGN SLOVENSKO s.r.o., G. D. H., s ktorými sa krajský súd oboznámil, pričom nemal za potrebné tieto ďalej v odôvodnení rozhodnutia uvádzať z dôvodu, že jednak výrok o škode nebol napadnutý odvolaním, a súčasne tieto vyjadrenia sa v prevažnej časti netýkali výroku o náhrade škody.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, právom konečného návrhu uviedla, že sa stotožňuje v celom rozsahu s napadnutým rozsudkom okresného súdu aj s uloženým trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom a probačným dohľadom vrátane uložených obmedzení a povinností, preto navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s podaným odvolaním a s argumentáciou uvedenou v písomnom vyhotovení odvolania a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, že zruší napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody, a buď vráti vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie alebo sám rozhodne tak, že uloží obžalovanému primeraný, miernejší trest. Obžalovaný právom konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje s tým, čo uviedol jeho obhajca. S bývalou manželkou sú opäť spolu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 29. mája 2024, na podklade podaného odvolania obžalovaného preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o treste rozsudku prvostupňového okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem namietaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných intenciách odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je prípustné, podané oprávnenou osobou, včas, na správnom mieste a je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a následného právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý rovnako ako výrok o škode nebol napadnutý odvolaním, a z toho dôvodu ich správnosť krajský súd by ani nemohol preskúmať, nepostupoval striktne v súlade s Trestným zákonom, keď pri úvahách o uložení primeraného trestu obžalovanému, nevyhodnotil dôkladne všetky okolnosti majúce na výmeru a druh trestnoprávnej sankcie v zmysle všeobecných zásad na ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona priamy vplyv, a teda najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a v neposlednom rade osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku najskôr správne poukázal na všetky v posudzovanej veci podstatné okolnosti pre zistenie primeraného, no zároveň spravodlivého trestu za spáchanú trestnú činnosť z hľadiska druhu a výmery, keď vzal do úvahy

1 priťažujúcu okolnosť (spáchal viac trestných činov) a 2 poľahčujúce okolnosti (vedenie riadneho života a priznanie sa k spáchanému skutku a jeho úprimné oľutovanie), ktoré odôvodnil konkrétnymi skutočnosťami. Správne tiež zistil, že obžalovaný sa v minulosti nedopustil trestných činov ani priestupkov a jeho konanie vyplývalo z nepriaznivých rodinných a sociálnych vzťahov. U obžalovaného nebola preukázaná taká miera narušenia, aby bolo potrebné na neho vplývať najprísnejším druhom trestu, a teda nepodmienečným trestom odňatia slobody alebo niektorým z druhov ochranných opatrení.

Následne však už okresný súd pri svojich úvahách nepostupoval správne, keď dospel k záveru, že na obžalovaného je nevyhnutné vplývať trestom odňatia slobody, hoci s podmienečným odkladom a probačným dohľadom, navyiac podstatne sprísneným viacerými obmedzeniami a povinnosťami, pričom niektoré z nich (ako napríklad zákaz zdržiavania sa v mieste, kde sa poškodený zdržuje) boli súdom uložené skutočne neurčitým a nevykonateľným spôsobom, navyiac neúčelne, ba až nezmyselne, kopírujúc pritom obmedzenia a povinnosti uložené obžalovanému ako náhrady za jeho väzbu ešte v prípravnom konaní. Krajský súd nepovažuje za správne ani spravodlivé uloženým trestom predlžovať prísny a striktný režim nahradenia väzby u obžalovaného, najmä keď trest plní podstatne inú funkciu ako procesný inštitút väzby.

Krajský súd na rozdiel od okresného súdu zistil v prípade obžalovaného prítomnosť aj ďalšej poľahčujúcej okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, teda okolnosť spočívajúcu v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže obžalovaný urobil pred okresným súdom vyhlásenie o svojej vine za žalovaný skutok, na základe čoho sa dokazovanie k otázke viny nevykonávalo. Pri prevahe troch poľahčujúcich okolností a jednej priťažujúcej okolnosti, ale aj s poukazom na to, že sa jedná o prvotrestaného páchatela, ktorý sa dopustil síce násilnej, no menej závažnej trestnej činnosti (zákonodarcom určená trestná sadzba do jedného roka), ako aj na zistený motív skutku a psychické vypätie obžalovaného z narušených rodinných vzťahov, ktoré sa však medzičasom upravili, dospel krajský súd k jednoznačnému záveru, že obžalovanému je spravodlivé, správne a účelné uložiť iba alternatívny druh trestu, teda nie trest odňatia slobody, hoci s podmienečným odkladom. V týchto prípadoch, najmä pri prvotrestaných páchateloch, totiž vystupuje do popredia skôr výchovná zložka trestu nad jej represívnu zložku, a to najmä preto, že súd doposiaľ nemá negatívnu skúsenosť s osobou obžalovaného v tom smere, že by nerešpektoval rozhodnutia súdov, resp. že by sa nepoučil zo svojho protiprávneho konania alebo že by sa nesprával požadovaným spôsobom. Odvolací krajský súd sa teda stotožnil s argumentáciou obžalovaného o neprimeranej prísnosti napadnutým rozsudkom uloženého trestu a po zrušení napadnutého výroku o treste odňatia slobody rozhodol sám tak, že obžalovanému uložil s prihliadnutím na jeho zárobkové možnosti a majetkové pomery peňažný trest v primeranej výške 1.500 eur, a pre prípad že by bol výkon tohto trestu úmyselne zmarený mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Krajský súd napriek zmierneniu trestu zdôrazňuje, že aj keď išlo o jednorazové zlyhanie v správaní obžalovaného, takéto konanie, vykazujúce znaky až dvoch trestných činov a ešte ovplyvnené alkoholom, nemôže byť v spoločnosti tolerované a už vôbec sa takýmto násilným spôsobom neriešia vzťahové problémy, či pocity žiarlivosti, čo si obžalovaný musí uvedomiť a obdobného správania sa v budúcnosti skutočne vyvarovať.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd rozhodol z podnetu dôvodne podaného odvolania obžalovaným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.